

Forfatter: Johan Ludvig Heiberg, 1791-1860

Titel: Udrag fra BREV TIL: Heiberg, Johanne Luise FRA: Heiberg, Johan Ludvig (1854-07-03)

Citation: Johan Ludvig Heiberg, 1791-1860: "Breve fra og til Johan Ludvig Heiberg", i *Breve fra og til Johan Ludvig Heiberg*, C. A. Reitzels Forlag, s. 191. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000921363-000-shoot-idm140619144252128.pdf> (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve fra og til Johan Ludvig Heiberg

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Tak for den kjønne lille Blomst! Jeg vilde gjøre Gjengjæld og har allerede længe havt i Sinde at sende Dig en Blomst fra din Have. Jeg havde for lidt siden en nysselig lille en, som stod i den saakaldte Skov, men den mislykkedes for mig, da jeg vilde trykke den flad. Jeg har ikke dine Fingre, jeg er, som en oprigtig, men keitet Ven. Jeg lader mig da nøies med at sende nogle ganske smaa Forglemmigeier, saa smaa, at man næsten ikke kan see dem, jeg har fundet dem vildt-voxende paa Plainerne i Haven. Jeg bedækker dem med et Rosenblad, for at Du dog skal faae en lille Deel af al den Pragt, som nu smykker Haven, og daglig tiltager. Af Mosroserne er endnu ingen ganske udsprungen, men de gjøre Miner til at komme maaskee allerede imorgen. Rosenbladet er taget fra den Busk rødlig hvide Roser, som staaer ved det Lysthuns, der kaldes min Moders, s. 192 og som har en saadan Mængde af Roser og Knopper, at Grenene ere nær ved at knækkes, saa at Rogen sagde forleden, at det var næsten latterligt at see den Trængsel, jeg husker ikke, hvem det var. Naar Du nu seer disse smaa Forglemmigeier, saa kan man atter anvende det Digt af Göthe, hvoraf jeg forleden anførte et Par Linier: